

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 38/11
Λουξεμβούργο, 14 Απριλίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση T-461/07
Visa Europe και Visa International Service κατά Επιτροπής

Το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαιώνει το πρόστιμο των 10,20 εκατομμυρίων ευρώ που επιβλήθηκε στη Visa για την άρνησή της να αναγνωρίσει τη Morgan Stanley ως μέλος του δικτύου της

Με απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2007¹, η Επιτροπή επέβαλε πρόστιμο ύψους 10,20 εκατομμυρίων ευρώ στις Visa International και Visa Europe, επιχειρήσεις που διαχειρίζονται και συντονίζουν το διεθνές δίκτυο πληρωμών με κάρτες Visa, για την αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά τους στη λεγόμενη αγορά «αποδοχής», ήτοι στην αγορά προσφοράς προς τους εμπόρους υπηρεσιών οι οποίες τους επιτρέπουν την αποδοχή συναλλαγών με πιστωτικές ή προθεσμιακές κάρτες.

Η επίδικη συμπεριφορά αφορούσε την άρνηση, μεταξύ Μαρτίου του 2000 και Σεπτεμβρίου του 2006, αποδοχής της ευρωπαϊκής θυγατρικής της Morgan Stanley στην περιφέρεια «Ευρωπαϊκή ένωση» της Visa International, και στη συνέχεια της Visa Europe, με το σκεπτικό ότι η Morgan Stanley ήταν τότε κυρία του δικτύου Discover Card, το οποίο θεωρούνταν ανταγωνιστικό του δικτύου Visa.

Τον Σεπτέμβριο του 2006, επιτεύχθηκε συμφωνία μεταξύ της Visa Europe και της Morgan Stanley, με την οποία αναγνωρίστηκε η τελευταία ως μέλος του δικτύου. Κατά συνέπεια, η Morgan Stanley απέσυρε την καταγγελία που είχε υποβάλει στην Επιτροπή. Καίτοι η παράβαση είχε παύσει, η Επιτροπή αποφάσισε να επιβάλει πρόστιμο στις Visa International και Visa Europe καθώς η εταιρία είχε αποκλεισθεί από τη βρετανική αγορά αποδοχής για διάστημα έξι ετών και έξι μηνών.

Κατά την Επιτροπή, η επίδικη συμπεριφορά είχε ως συνέπεια να εμποδίσει έναν δυνητικό ανταγωνιστή να διεισδύσει σε αγορά χαρακτηριζόμενη από υψηλό βαθμό συγκεντρώσεως. Στηρίχθηκε, μεταξύ άλλων, στο γεγονός ότι η άρνηση έναντι της Morgan Stanley την εμπόδιζε να παράσχει υπηρεσίες όχι μόνο για την αποδοχή συναλλαγών με κάρτες Visa αλλά και για την αποδοχή συναλλαγών με κάρτες MasterCard, αφού οι έμποροι προτιμούν να συνάπτουν ενιαίες συμβάσεις καλύπτουσες το σύνολο των συναλλαγών τους.

Ακολούθως, οι Visa International και Visa Europe προσέφυγαν στο Γενικό Δικαστήριο με αίτημα, κυρίως, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής και, επικουρικώς, την εξάλειψη ή μείωση του προστίμου.

Κατ' αρχάς, προκειμένου να αποδείξουν ότι η άρνηση αποδοχής της Morgan Stanley ως μέλος του δικτύου δεν είχε ως συνέπεια τον αποκλεισμό της από την αγορά αποδοχής, οι Visa International και Visa Europe υποστήριξαν ότι η Morgan Stanley θα μπορούσε να διεισδύσει σε αυτήν συνάπτοντας «σύμβαση βιτρίνας» με χρηματοπιστωτικό οργανισμό μέλος της Visa, ικανό να λειτουργήσει ως διεπαφή μεταξύ του δικτύου και της Morgan Stanley.

Το Γενικό Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η **σύναψη τέτοιας συμβάσεως αποτελεί στοιχείο του οικονομικού και νομικού πλαισίου το οποίο θα έπρεπε ενδεχομένως να ληφθεί υπόψη σε περίπτωση που θα συνιστούσε πραγματική και συγκεκριμένη δυνατότητα για τη Morgan Stanley να διεισδύσει στην οικεία αγορά και να ανταγωνισθεί τις ήδη εγκατεστημένες**

¹ Απόφαση C (2007) 4471 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (COMP/D1/37860 – Morgan Stanley κατά Visa International και Visa Europe).

επιχειρήσεις. Πάντως, υπό τις εν προκειμένω περιστάσεις, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι η Επιτροπή ορθώς απέρριψε μία τέτοια δυνατότητα δεδομένης, ιδίως, της δυσκολίας που θα αντιμετώπιζε η Morgan Stanley κατά την ανεύρεση αντισυμβαλλομένου βιτρίνας.

Ακολούθως, το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει την επιχειρηματολογία των Visa International και Visa Europe κατά την οποία η Επιτροπή υποτίμησε την ένταση του ανταγωνισμού που πράγματι υπήρχε στην αγορά αποδοχής.

Αφενός, επισημαίνει ότι η αποδοχή μιας τέτοιας επιχειρηματολογίας θα ισοδυναμούσε με εξάρτηση της αναλύσεως των αποτελεσμάτων της επίδικης συμπεριφοράς επί του δυνητικού ανταγωνισμού από την εξέταση του βαθμού του πραγματικού ανταγωνισμού στην επίμαχη αγορά. Το σκεπτικό, όμως, αυτό έρχεται σε αντίθεση προς τη νομολογία η οποία επιβάλλει την εξέταση των όρων του ανταγωνισμού σε δεδομένη αγορά όχι μόνο βάσει του πραγματικού ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων που είναι ήδη παρούσες στη σχετική αγορά αλλά και βάσει του δυνητικού ανταγωνισμού.

Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο επισημαίνει ότι η αγορά αποδοχής χαρακτηριζόταν, κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, από υψηλό βαθμό συγκεντρώσεως και έτεινε προς σταθεροποίηση, καθώς ορισμένες μεγάλες τράπεζες και επιχειρήσεις διαχειρίσεως έτειναν να αναλαμβάνουν τη δραστηριότητα των αποδεκτών μικρότερου μεγέθους που επιθυμούσαν να εγκαταλείψουν την αγορά. Στο πλαίσιο αυτό, **η Επιτροπή βασίμως έκρινε ότι η είσοδος νέου ανταγωνιστή θα μπορούσε να επιτρέψει την ενίσχυση του ανταγωνισμού.**

Τέλος, επ' ευκαιρία της εξετάσεως του βασίμου του χαρακτηρισμού της Morgan Stanley ως δυνητικού ανταγωνιστή το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε τα συναφή για τον ορισμό αυτό κριτήρια. Μολονότι η πρόθεση επιχειρήσεως για διείσδυσή της στην οικεία αγορά αποτελεί ενδεχομένως στοιχείο κρίσιμο, εντούτοις **το βασικό στοιχείο επί του οποίου πρέπει να στηρίζεται ένας τέτοιος χαρακτηρισμός είναι η ικανότητά της να διεισδύσει στην εν λόγω αγορά.** Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο διαπιστώνει ότι στο μέτρο που, αφενός, η ικανότητα της Morgan Stanley να διεισδύσει στην αγορά αποδοχής δεν αμφισβητείται και, αφετέρου, η υπόθεση της διεισδύσεως επιχειρήσεως στην αγορά δεν έχει αμιγώς θεωρητικό χαρακτήρα, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας τη Morgan Stanley ως δυνητικό ανταγωνιστή.

Το Γενικό Δικαστήριο απορρίπτει, επίσης, το σύνολο των λοιπών επιχειρημάτων που προέβαλαν οι Visa International και Visa Europe. Κατά συνέπεια, το επιβληθέν στις επιχειρήσεις πρόστιμο διατηρήθηκε στα 10,20 εκατομμύρια ευρώ.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου μπορεί να ασκηθεί αναίρεση, περιοριζόμενη σε νομικά ζητήματα, ενώπιον του Δικαστηρίου, εντός δύο μηνών από της κοινοποίησώς της.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582